

den modsatte Vej, holder vi paa, at hele den forøgede Udgift skal bæres af Statskassen, og de, der benytter Statsbanerne, skal slet ingen forøget Udgift have. Vi er altsaa naaet et Stykke frem nu med Hensyn til Forstaaelse. Det, de faldne Udtalelser tager Sigte paa, er, at Statsbanerne skal forrente sig, og saa er der kun tilbage Spørgsmaalet om, hvorvidt det ogsaa skal ske under Krigsforhold; og i saa Henseende skulde man synes, at naar Statsbanerne skal være en Forretning, skal man ogsaa der stille sig, som man gør i alle andre Forretninger.

Anden Vicefermand (*Alfred Christensen*): Folketingsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Eduard Larsen: Naar der her i Dag er faldet saa stærke Udtalelser om, at Statsbanerne skal forrente sig, kunde det se ud, som om man samtykkede i denne Betragtning, naar man tav, og derfor vil jeg, for at have min Ryg fri, i Tide sige, at jeg deler ikke denne Betragtning. Jeg har den Opfattelse, at det maaske er rettidigt overfor Godstrafikken, men jeg mener, at overfor Persontrafikken har Jernbanerne foruden en naturlig trafikmæssig Opgave tillige en rent kulturel Opgave, som ligger deri, at det er heldigt for et saa lille Land som Danmark, at Befolkningen kommer saa langt omkring som muligt, og maa jeg sige: ligeledes saa meget sammen som muligt. Jeg kunde nævne en Række enkelte Eksempler paa, at det vilde være gunstigt, men det behøves ikke i dette Øjeblik. Det, jeg vil holde paa, er kun, at Persontaksterne bør ingenlunde forhøjes, saaledes at de væsentligt bidrager til Jernbanernes Forrentning.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) maa endelig ikke mene, at han ved sine Bemærkninger har fremkaldt nogen som helst Indrømmelse, men det ærede Medlem har maaske været saa heldig at give Anledning til at konstatere, at Forholdet er det, som jeg før sagde, at der ikke har været nogen Strid om det rent principielle: hvorvidt Statsbanerne under normale Forhold bør give en normal Rente af de Penge, som er anbragte i dem. Det, jeg vil konstatere, er, at derom har Striden ikke staaet. Striden har staaet om, hvorvidt vi under de nuværende Forhold burde

tilvejebringe Dækning for de betydelige Krigsbyrder, som Situationen har lagt paa os; og i saa Henseende mener jeg i Modsætning til det ærede Medlem, at Staten er stillet overfor et Ansvar af en langt dybere og større Betydning end det, man kan paalægge private Forretninger. Her stiller jeg Staten med dens større Ansvar op som Modsætning til de private Forretninger, der i en Dyrtid endogsaa ser en Lejlighed og en kærkommen Lejlighed til at forøge deres Fortjeneste, og jeg hævder, at det er Statens Pligt ikke at bidrage til Dyrtidens Forværrelse gennem en Forhøjelse af Statsbanernes Takster.

Anden Viceformand (*Alfred Christensen*): Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Moesgaard-Kjeldsen: For at det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) ikke skal lægge mere i mine Ord om disse Spørgsmaal, end jeg ønsker, vil jeg gentage, hvad jeg sagde i min Tale forleden, at jeg ønsker en strengt forretningsmæssig Ledelse og Drift af vore Statsbaner, saaledes at vi kan vente en Forrentning af fra 2 til 3 pCt. af den i Banerne anbragte Kapital, og skulde det vise sig nødvendigt, naar vi igen kommer ind i et nogenlunde fast Prisniveau, at ændre vore Banetakster for at opnaa en saadan Forrentning, vil jeg være med dertil, naar det Tidspunkt maatte komme.

Anden Viceformand (*Alfred Christensen*): Folketingsmanden for Skanderborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jacob Christensen: Jeg kan i det væsentlige slutte mig til de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen), idet jeg vil fastslaa de Udtalelser, jeg fremsatte forleden, at Statsbanernes Drift vel bør være forretningsmæssig, men at det fra det offentlige Side maa erkendes, at man har en Pligt til gennem disse Anlæg at lette Befordringen for Befolkningen. Jeg mener derfor, at man med Hensyn til Forrentningen maa skelne mellem de Beløb, som anvendes til Anlæg af nye Jernbanelinier, og dem, som anvendes til selve Driften, lige saa vel som man ved Anlæg af Landeveje o. s. v. ikke forlanger, at de, som færdes paa Landevejene, skal svare en særlig Afgift. Jeg vil meget fraraade, at